

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, ZIMA 2019

ADVENTNÉ SVIECE

Advent u nás doma je neraz obrazom príprav. Nie je to len vôňa pečiva, hľadanie stromčeka, sondovanie darčiekov „od Ježiška“. Vianoce sú akoby aj takým vyvrcholením celého roka. Končí sa určité ďalšie obdobie a blížiac sa sviatky - potom po nich - to bude zas niečo iné, niečo nové, niečo, čo si človek užije. Čas, keď si oddýchneme a potom budeme silní k novým veciam.

Prirovnal by som to k času tesne pred pôrodom. Od tej prvej správy, keď manželka povedala, že je tehotná, až po ten posledný odvoz do nemocnice. Upratovanie, maľovanie, nakupovanie, hľadanie kočíka, skladanie postielky, až po radostné objatia či pohladkanie bruška.

Nový cirkevný rok sa začína v cirkvi práve adventom. Pre mňa osobne je to najkrajší čas v roku. Počúvajte pozorne nápevy jednotlivých adventných piesní či predspevu. Svojou tematikou určujú očakávanie človeka k Božiemu Synovi, ktorý prichádza. Lenže v ňom sa uskutoční niečo, čo bude mať obrovský rozmer. Asi tak, ako keď sa rodičom narodí dieťa. Očakávanie sa mení na skutočnosť, mení sa klíma v rodine a celkovo sa formuje manželstvo, zodpovednosť za nový život a potomstvo naberá nový rozmer a celkovo s narodením dieťaťom sa formuje nový druh lásky. Sebecký mladík, ktorý pri pivku s cigaretou v ruke obzerá peknú kočku, zrazu zarezáva vo fabrike, aby zabezpečil plienky pre svoje milované dieťa, lebo sa stal otcom (materinsky to opísať neviem) :).

(pokračovanie na str. 2)

Tak ako 4 ročné obdobia človeku pripomínajú cyklus stvorenia, tak aj tieto prichádzajúce štyri nedele akoby chceli povedať a pripomenúť určité dielo Božie. Narodené dieťa zmení nielen rok či cyklus života. Pán Boh zjaví vo svojom Synovi nový rozmer života veriaceho.

1. adventná nedeľa nesie názov Pán prichádza. Čítame slová Žalmu 25,3 verš: „Nevyjde na hanbu nik z tých, čo očakávajú Teba; na hanbu vyjdú tí, ktorí sú neverní bez príčiny.“ Prvá sviečka na adventnom venci sa volá vraj **nádej**. Je to celkom výstižné poňatie kresťanského života. Tak ako sa rodič s nádejou stará o svoje dieťa a dúfa, že niečo z neho bude a vychová úspešného človeka, tak nádejou je naplnené aj kresťanské očakávanie. Očakávame, že Pán Boh odpovie na naše modlitby, očakávame, že zasiahne v zložitých situáciách. Ale nadovšetko máme nádej, že Pán Boh celkom príde, vstúpi a naplní život človeka. Či je tvoja nádej v Bohu, a či očakávaš Božie riešenia a na naplnenie Božej vôle, je prvou dôležitou zmenou tvojho života.

2. adventná nedeľa ohlasuje prichádzajúce Kráľovstvo Božie. Názov nedele je odvodený z proroka Izaiáša 30,29: „Budete spievať piesne ako za noci, keď sa svätia sviatok, a budete sa zo srdca radowať ako pútnik, ktorý ide s flautou na vrch Hospodinov ku Skale Izraela.“ Druhá sviečka nesie symbolický názov **mier**. Na sociálnych sieťach často čítam heslo: „spokojná matka, spokojné dieťa.“ Ja k tomu už len pridám - spokojný otec. Dcéram spievam uspávkanky. Najmä táto posledná vie, že keď začnem spievať, môže sa pokojne oprieť a ľahnúť si. Za socializmu boli vraj známe tie piesne mieru, piesne práce. Aj náš život by mal byť oslavnou piesňou Hospodina. Božie kráľovstvo je predsa miesto, kde sa uplatňuje Božia vláda. V Pánovi Ježišovi sa vláda začala naplňovať, prichádza. Poznáme frázu „nie je mi veľmi do spevu“. A skutočne je to tak, že ak

nemáš počas dňa ani jednu vďačnú myšlienku za to, čo Pán Boh v tvojom živote vykonal, ako zakročil, ako panoval, potom je niečo, čo ti bráni skutočne „svätiť“. Teda nájsť si čas voľna a vzdať Bohu chválu za Jeho moc v Tvojom živote. Možno práve toto by mala povedať aj tá večerná spievaná uspávanka. Lebo ona by mala dieťaťu dať istotu, do čoho sa zajtra ráno zobudí.

3. adventná nedeľa poukazuje na Pripravovateľa cesty Pánovi. Čítame z proroka Izaiáša 40,9-10: „Ty si môj sluha, vyvolil som si ťa a nezavrhol; neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásonosnou pravicom.“ Tretia sviečka sa volá – **priateľstvo**. Vo všetkých tých zložitých debatách o rodičovstve, vždy vyjde do popredia myšlienka, že rodič nie je ten, ktorý stojí nad dieťaťom, ale je ten, ktorý stojí vedľa dieťaťa a podáva mu pomocnú ruku na ceste života. Zo zápasu o moc sa môže stať priateľstvo. Uvedomenie si svojho postavenie v rodine, v spoločnosti i vo vzťahu k Bohu je výnimočne úžasné. Poznať seba vo vzťahu k Bohu je jedna vec, ale poznať prístup silnejšieho, mocnejšieho, je na nezaplatenie. Pomoc od kamaráta sa veru nedá nijako zaplatiť. Božie priateľstvo znamená nielen Jeho ochranu, podporu a pomoc ale aj odhodlanie. Deti sú vraj úspešné vtedy, keď vedia, že doma majú otvorených a chápaných rodičov, ktorí sú pripravení hovoriť a pomôcť vo všetkom. Ak je rodič pripravený na všetko, aj dieťa potom poznáva, že môže ísť do všetkého. Tak aj proroci sa nebáli v rozličných dobách otvorene hovoriť veľké veci Božie. Slovo Pána Ježiša je dôkazom toho, že mať istotu v Nebeskom Otcovi pôsobí v živote konanie bez strachu a obavy.

Štvrtá adventná nedeľa prináša radostné svedectvo o blížiacom sa Pánovi. Názov je odvodený z čítania proroka Izaiáša 45,8: „Rosu dajte

nebesá zhora a oblaky nech lejú spravodlivosť! Nech sa otvorí zem, nech rodí spásu, nech spolu s ňou raší spravodlivosť; ja, Hospodin, som to stvoril.“ A 4. sviečka má vraj meno **láska**. Je zaujímavé, že na Božie narodenie má jeden narodeniny, ale darčeky dostávajú všetci. Toto asi má byť zmyslom dávania darčiekov pod vianočným stromčekom. Spravodlivosť, ktorú má Pán Boh a ktorú dáva Boh všetkým, ktorí ju prijímajú srdcom. Dar sa totiž stáva darom iba vtedy, ak je ako dar prijatý. Prorok Izaiáš opisuje udalosť, ktorá sa dotýka celej zeme. Snaží sa zachytiť čo sa deje, keď Boh dáva svojho Syna svetlu. Každý, kto pohliadne na Božieho Syna Ježiša Krista, bude vedieť, vidieť a poznať, čo je spravodlivosť. A v tom je láska, že Boh má aj cez všetko čo zažíva s človekom vždy moc a silu ukázať kým je a čo sleduje tým, poznať v Synovi Božom spravodlivosť.

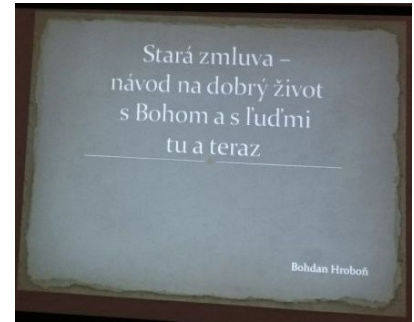
Niekedy vraj býva na adventných vencoch i piata sviečka - uprostred. Tá sa zapaluje po západe slnka na Štedrý deň, má byť biela a je symbolom narodeného Mesiáša Ježiša Krista. Piata sviečka je však aj príležitosťou porozmýšľať ako sa nádej v Bohu, mier, priateľstvo a láska Božia prejavuje v mojom živote. Svetlo, ktoré premáha tmu, nemá byť len symbolom Božieho víťazstva, ale aj povzbudením pre človeka, že vierou v Ježiša očakáva Božie konanie. Chválou, modlitbou, piesňou, ale aj odovzdaným životom môžeme v službe Bohu vidieť, konať a prežívať veci a udalosti novej perspektívy. To je presne tak ako keď sa človek teší na narodené dieťa. Koná všetko akosi z inej perspektívy. Z očakávania daru nového života.

DOBŘÉ VZŤAHY SÚ VEĽMI DÔLEŽITÉ

„Ján svedčil o Ňom volajúc: Toto je Ten, o ktorom som povedal: Ten, ktorý prichádza po mne, je predomnou, pretože bol skôr ako ja. Z Jeho plnosti sme zaiste prijali, a to milosť nad milosť. Lebo zákon bol daný skrze Mojžiša, ale milosť a pravda skrze Ježiša Krista (Ján, 1, 15 – 17).

Počas novembrovej Nežnej revolúcie som bol ako čatár absolvent vojakom a moja manželka končila štúdium na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Slobodu sme ako študenti počas totality považovali za veľmi dôležitú. S nadšením sme ju potom privítali. Pred pár dňami, po 30 rokoch od jej získania, sa ma manželka opýtala, ako budeme oslavovať 17. november. Odpovedal som – v nedeľu máme stretnutie presbyterov seniorátu v Tešedíkove. A bolo. Ako skromnú náhradu s malou dušičkou navrhujem: Poďme dnes – v sobotu 16.11. - do kina. Film sa volal Joker. Skutočne ťažký triler. Trikrát ma vyhodilo zo stoličky. Hlavný hrdina postupne vyvraždil takmer všetkých zo svojho okolia. Hrozitánske. Nevedel som, čo si o tom strašnom filme myslieť. Stále ale vraždil iba tých, ktorí mu nejakým spôsobom ublížili. Jedným z jeho kolegov v práci bol muž trpasličieho vzrastu. Ten vrahovi nikdy neublížil, ani sa mu neposmieval. Pri jednej z vrážd, ktorú hlavný hrdina filmu dokončil, tohto trpaslíka s úsmevom a pohladkaním púšťa nezraneného z miesta činu. Nič zlé mu totiž maličký

muž predtým nespôsobil. Preto mu viacnásobný vrah dáva slobodu. Vtedy mi v myslí zarezonoval známy citát z Matúšovho evanjelia: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili (Mt, 25, 40). Pointu filmu som začal chápať v týchto súvislostiach, po svojom. Prišla nedeľa – 30. výročie slobody. Seniorát na stretnutie presbyterov získal vzácneho prednášajúceho – biblistu Bohdana Hroboňa. Jeho výklad som počúval s otvorenými ústami. Mojžišove knihy prezentoval ako návod na to ako žiť. Ak ľudstvo žilo v nesúlade s týmito pravidlami, nasledovali hrozné tresty. Písmo sväté podľa B. Hroboňa obsahuje niektoré knihy, ktoré sa dajú prirovnať k hororu či trileru. Spomenul napríklad knihu Sudcov či Žalm 109. Vina hriešneho človeka a následne hrozný trest. Platilo to podľa Písem do chvíle, kým Hospodin neprijal prelomové rozhodnutie. Dať to najcennejšie – svojho jednorodeného Syna na spásu hriešnych ľudí. Jeho smrť na kríži je bodkou za horormi, trilermi. Znamená večnú spásu pre všetkých, ktorí faktom z evanjelií uveria. A začnú žiť podľa nich. Predovšetkým láskou k blížnemu, ktorá je podľa Pavla (Rímskym 13, 10) naplnením zákona. Lebo zákon bol daný skrze Mojžiša, ale milosť a pravda prichádzajú skrze Ježiša Krista. Vstupujeme do obdobia, keď sa pripravujeme na oslavy Jeho

narodenia. Zamyslime sa v tejto súvislosti hlavne nad našimi životmi. Nad tým, ako plníme prikázanie - Miluj blížneho svojho ako seba samého. Zamyslime sa nad vzťahmi v našej cirkvi, cirkevnom zbore, presbyterstve. Ako súžijeme s blížnymi, ako sa k nim správame. Či im žehnáme a modlíme sa za nich, alebo celú energiu venujeme ich ohováraniu, zisťovaniu a komentovaniu ich údajných prehreškov, zlých vlastností. Ako sa navzájom súdime nevedomujúc si slová - Nesúďte, aby ste neboli súdení. Prosím vás, milé sestry a bratia, berme si príklad z pracovníkov našej Evanjelickej zborovej diakonie v Nitre. Z toho, ako konajú, akú lásku úprimne a nezištne dávajú všetkým núdzným. Týmto sa riadme, takto žime. A takto – podľa vzoru našich diakonov vchádzajme do tohtoročného adventu, Vianoc. Prosím vás všetkých o to. Veľmi a i dôrazne.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Cti otca svojho i matku svoju, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh aby si dlho žil na zemi! 2 M 20,12

Ďakujeme za rodičov, starých rodičov a predstavených, vďaka za ich starostlivé ruky, všetku opateru i za mozole na rukách. Prosíme za silu pre nich, zdravie, rozumnosť pre výchovu.

Posluhujte si ako dobrí šafári rozličnej milosti Božej, každý tým duchovným darom, ktorý prijal. 1 Pt 4,10

Ďakujeme za ochotných pracovníkov a služobníkov v cirkevnom zbore, zamestnancov diakonie a prosíme za nových vedúcich služobníkov pre dorast, mládež, študentov VŠ i spoločenstvo žien. Prosíme za ľudí, ktorí by mali srdce pre túto službu.

Spievajte Hospodinovi, dobrorečte Jeho menu, zvestujte Jeho spásu deň čo deň! O Jeho sláve rozprávajte medzi pohanmi, o Jeho divných skutkoch medzi všetkými národmi! Žalm 96,2-3

Dobré slovo pre mesto Nitra. Prosíme, aby v meste Nitra znelo evanjelium pre všetky generácie a aby aj náš cirkevný zbor bol miestom živej viery, opravdivej nádeje a miestom chvál. Prosíme o požehnanie pre všetky podujatia.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S IVANOM BOŽENÍKOM

Foto: Maroš Korenko

Nový zborový farár s rodinou.

Od augusta tohto roku je našim zborovým farárom Mgr. Ivan Boženík. Doposiaľ pôsobil 10 rokov (najprv ako kaplán, následne námestný a zborový farár) v CZ Dobroč v Novohradskom senioráte. Má šťastné manželstvo s manželkou Milickou. Pán Boh ich požehnal tromi dcérami. Hankou, Eliškou a Magdalénkou. S cieľom, aby sme br. Ivana Boženíka, jeho korene a kresťanskú vieru lepšie spoznali, požiadali sme ho o rozhovor.

Brat farár, kde - v akom prostredí si vyrastal?

Kedže môj už, žiaľ, zosnulý otec bol baníkom, naša rodina sa viackrát sťahovala. Vyrastal som vo Veľkom Krtíši. Mamina pochádza z Bátoviec, kde som často počas víkendov navštevoval starých rodičov. Môj starký bol istý čas v Bátovciach kostolníkom. Tu som zažil

aj typický dedinský život spojený prácou na poli, na gazdovstve, asistoval som pri domácich zakáľkách. Neskôr sa naša rodina presťahovala do Levíc. Tu som navštevoval Obchodnú akadémiu. Bavilo ma účtovníctvo a zvažoval som ponuku študovať na Ekonomickej univerzite a popri tom pracovať v prosperujúcej levickej firme. Podal som však len jednu prihlášku na univerzitné štúdium na Evanjelickej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave.

Mohol by si čitateľom Otvorenej náruče priblížiť korene tvojej kresťanskej viery?

Prvou silnou spirituálnou emóciou boli pre mňa hodiny náboženstva vo Veľkom Krtíši a v Leviciach. Oslovili ma verše o stvorení sveta, ktoré som konfrontoval s tým, čo sme sa učili na dejepise či biológii. Podľa výkladu

Písma sa mi zdalo všetko ako jasne dané, zafinované. Školské učivo poukazovalo na zložitý vývoj. Konfrontácia týchto výkladov a hľadanie odpovedí na ne ma veľmi zaujali. Takým druhým silným impulzom bol biblický text, ktorý mi bol určený pri konfirmácii z Listu Kolosenským (2,3): „Lebo v ňom (v Kristu) sú ukryté všetky poklady múdrosti a poznania“. Tieto slová ma ako 13 ročného motivovali k vášnivému čítaniu Písma Svätého. Považujem to za najlepšie obdobie v mojom živote. Dostával som sa k zásadným úvahám, že buď je to, čo sa v Písme píše pravda, alebo nie. Ak je to pravda, treba sa Písmom riadiť, lebo bude s človekom zle. Ak to nie je pravda, potom môžeme úplne všetko – opíjať sa, kraďnúť, vraždiť. Prijal som prvú alternatívu. Písmo som čítaval každý deň, objavoval v ňom nové veci. Potom som začal navštevovať mládežnícke stretnutia v Leviach a tábory vo Veľkom Slavkove atď. To ma motivovalo k tomu, že nestačí len Písmo čítať, treba ním i žiť. Vplyvom týchto stretnutí nasledovala ďalšia etapa v mojom živote – snažil som sa byť dobrým kresťanom. Stanovil som si, čo – na rozdiel od mojich spolužiakov - nebudem robiť. Následne som ale začal pociťovať akúsi neustálu povinnosť byť dobrý – odsudzoval som tých, ktorí podľa mňa až tak dobrí neboli.

Ako takýto vzorný kresťan si začal študovať evanjelickú teológiu. Tvoj život viery pokračoval. Oboznám nás s tým, čo na teba najviac zapôsobilo...

Na Teologickej fakulte nás skutočne konfrontovali s učením Martina Lutheara. Pohrúžil som sa do listu Rímskym, vnoril sa do podstaty veršov 21 - 22 tretej kapitoly: „Ale teraz sa bez zákona zjavila spravodlivosť Božia, ktorú dosvedčujú zákon i proroci, a to spravodlivosť Božia z viery v Ježiša Krista všetkými veriacimi, lebo niet rozdielu:“. Nasledovalo silné oslovenie počas prednášky o „rebríkovej teológii“. Obrazne nám boli vysvetlené dôležité pravdy. Predstavte si i vy, milí čitatelia, akýsi rebrík vedúci do neba. A tu nadviažem na slová v odpovedi na predošlú otázku o tom, ako som sa snažil byť dobrým kresťanom cez svoje skutky. Nefajčíš? – si na prvom stupienku rebríka. Nepiješ alkohol? – si na druhom. Nekradneš – vystúpil si na tretí. Začal si študovať teológiu – štvrtý

stupienok. Potom možno spadneš. A opäť vystupuješ... Dokola. A teraz pozor! Prednášajúci vyslovuje základnú pravdu našej viery: „To nie my stúpame po rebríku, ale Pán Ježiš zostúpil z neba dolu k nám. Dal to najcennejšie - svoj život za to, aby nás On vyniesol hore“. Sami, bez jeho obetovania sa na kríži, by sme sa tam po tomto rebríku nikdy nedostali. Vo mne vtedy nastal zlom. Hneval som sa, prečo mi dovtedy nikto nehovoril o Božej láske. Prečo mi dovtedy nikto nepovedal, že Pán Boh ma má rád. Že cirkev nie je spoločenstvo špecifických ľudí, ale že je to miesto, kde ľudia poznajú svoje slabosti, poznajú sami seba a v Ježišovi Kristovi nachádzajú nové impulzy, cítia Božiu pomoc. Toto zmenilo moje kresťanské chápanie života. Ak aj ty počas Večere Pánovej veríš, že ti je odpustené, tak to tak je a nezáleží na tom, na ktorý stupienok pomysleného rebríka si sa „vyšplhal“.

I pre mňa veľmi silné posolstvo, ďakujem. A nečudujem sa, že ťa ovplyvnilo. Ako pokračovali tvoje štúdiá?

Zaujímal som sa systematickú teológiu, tiež o konkrétnu službu, o dia-

koniu, absolvoval som pobyty v Nemecku i v Spojených štátoch amerických. Rysovala sa možnosť na ďalšie štúdium v zahraničí. S budúcou manželkou (tiež absolventkou Evanjelickej bohosloveckej fakulty UK, učiteľského smeru s aprobáciou nemecký jazyk a náboženstvo – pozn. redakcie) sme si sľúbili, že budeme spolu žiť a slúžiť v cirkvi na Slovensku. Ak sa mám vrátiť k štúdiu, tak to príde.

Po ordinácii si sa stal kaplánom v CZ Dobroč, kde si pôsobil dovedna 10 rokov. Čo ťa viedlo k zmene pôsobiska tvojej duchovnej služby?

Nevysvetľuje sa to jednoducho. Prvým dôvodom bolo, že som vyrastal v mestách, aj keď nie veľkých (Veľký Krtíš a Levice) – ale okresných. Druhým dôvodom bolo, že, ako som už spomenul – počas zahraničných študijných pobytov som zažil prácu v mestách. V USA som spoznal prácu diakonie vo veľkom meste. Išlo napríklad o zber potravín v hypermarketoch. Tieto potraviny boli následne odovzdávané núdzným v kostoloch. Ale nie chaoticky – celé to začínalo spoločnými modlitbami, poberatelia potravín pripravili z nich

najprv spoločné raňajky. Prichádzalo ich sto i viac. Rozdávané potraviny boli pár dní pred koncom termínu spotreby. A napokon – zdalo sa mi, že v pôvodnom pôsobisku – CZ Dobroč i administrovaných zboroch som už za 10 rokov služby urobil asi všetko, čo som dokázal. Už som nemal veľmi čo nové priniesť. Cítil som povolanie ísť ďalej.

Od augusta pôsobíš a so svojimi štyrmi milými dievčatami žiješ v Nitre. Vedel by si už naformulovať hlavné ciele Tvojej misie v našom krajskom meste, v nám vzácnom nitrianskom cirkevnom zbore?

Dobrý kamarát a kolega mi povedal, že prvý polrok, resp. i rok treba pozorovať, vnímať, učiť sa, spoznávať. Samozrejme, popri čo najlepšej duchovnej službe. Až potom možno stanoviť hlavné ciele, priority. Už mi je však jasné, že možnosti duchovnej a misijnej práce v Nitre sú neobmedzené.

Zhovárал sa a za úprimné odpovede ďakuje Ján Huba

PRI PAMÄTNEJ TABULI KAROLA KUZMÁNYHO

Foto: Ján Huba

V našom cirkevnom zbore máme peknú tradíciu – uctiť si výročie narodenia vzácnnej osobnosti našej cirkvi - Karola Kuzmányho, pri jeho pamätnej tabuli na budove Matice slovenskej. Tento rok sme sa tu zhromaždili 17. novembra – v deň 30. výročia nežnej revolúcie. Br. farár Ivan Boženík vo svojom príhovore spomenul život a dielo Karola Kuzmányho. Zazneli v ňom i tieto silné slová: „Základom spoločenského života je uznanie osobnosti jednotlivca, jeho slobody a rovnoprávnosti občianskej. Keď dnes myslíme na 30. výročie nežnej revolúcie, myslíme aj na zápas našich predkov, ktorí bojovali za občiansku slobodu, ktorá bola pretažená do národnej slobody. Tento „duch slobody“ však pramení v postavení voči Bohu. I keď človek prežíva kríž, obrovské utrpenie, má nádej slobody v Bohu a v ňom cíti, koná a prežíva skrze Kristovo vzkriesenie. Ak človek nemá vnútornú duchovnú slobodu, Bohom darovanú v Kristovi, potom sa môže ľahko stať otrokom. I po tieto dni takúto skutočnosť prežívame. Spomínajte na svojich vodcov - tak chceme dnes myslieť nielen na osobnosti nežnej revolúcie, ale pripomenúť si aj tých, ktorí v dávnych dobách a časoch oveľa ťažších siali myšlienky slobody v Kristovi, ktorá má dávať slobodu národnú, kultúrnu i občiansku.“

INŠTALÁCIA ZBOROVÉHO FARÁRA V NITRE

V nedeľu 6. októbra 2019 sa v nitrianskom kostole Svätého Ducha konala očakávaná slávnosť inštalácie nového zborového farára, brata Ivana Boženíka. Za účasti významných hostí a veľkého počtu domácich viery predniesla pôsobivý inštalčný príhovor seniorka Dunajsko-nitrianskeho seniorátu Mária Popičová, ktorá aj vykonala akt inštalácie. Nasledovali modlitby bratov farárov Michala Koreňa a Mateja Alcnauera. Kázňou Božieho slova poslúžil generálny biskup Ivan Elko. Za kázňový text si zvolil verš z Listu apoštola Pavla Kolosenským (3, 23 - 24), ktorý bol uvedený aj na pozvánke na slávnosť inštalácie: „Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom, vediať, že od Pána dostanete za odmenu dedičstvo, veď Pánovi Kristovi slúžite.“ Apoštol Pavel sa v Liste prihovára antickým ľuďom, žijúcim v gréckych provinciách, na území dnešného Turecka v mestách Kolosa, Laodicea a Hierapolis. Keď tamojší ľudia počuli o Kristovi a stali sa kresťanmi, začalo sa v ich živote niečo úplne nové. Pavel opisuje duchovný kontext doby a situáciu, na akých dramatických náboženských a duchovných križovatkách stoja. Vykresľuje im osobu a dielo Ježiša Krista a dôsledky pre život človeka. Vyzýva ich k nasledovaniu a prikloneniu sa ku Kristovi. Zdôrazňuje praktické dôsledky takéhoto života a prihovára sa štyrom skupinám kresťanov: manželkám, manželom, deťom a rodičom, a napokon najpočetnejšej, štvrtej skupine – otrokom. Otroci boli ľudia bez osobnej slobody a práv a mali poľutovaniahodný status. Pavel ich neidealizuje, vie, že sú to tiež hriešnici a majú veľa chýb. Jednou z nich je aj zlovyk, ktorý v gréckom origináli znie „oftalmoduleia“. Dá sa preložiť ako „slúžiť iba naoko, predstierať, vytvárať dojem“. Pavel vie, že otroci majú túto vlastnosť, pred pánmi predstierajú činnosť, ale v skutočnosti ju nerobia. Pavel vidí,

že títo kresťania žijú v pretváрке, v klamaní, v špeciálnych druhoch prefíkanosti. Hovorí im veľmi radikálne: Ak ste kresťania, neslúžte len naoko, ale slúžte v úprimnosti srdca, v bázni pred Pánom. Všetko čo robíte, robte z duše, akoby ste to robili samotnému Ježišovi Kristovi, a nie ľuďom. Nech je Ježiš Kristus motivácia, cieľ, norma služby. Táto výzva je aj mottom slávnostnej inštalácie. Týka sa všetkých nás. Pre každého platí: Ktokoľvek si a čokoľvek robíš, ak si kresťan, odmysli si seba i ľudí okolo seba, a ži a rob iba a len pre Ježiša Krista. Nech on je tvojím vodcom, tvojou normou, cieľom i odmenou. Nežime v dvojtvárnosti, v predstieraní, v prázdnote a v klamstvách. Sme povolani, aby sme žili iba z Krista, iba pre Krista. Do modlitby v závere kázne zahrnul generálny biskup Ivan Elko brata farára Ivana Boženíka a jeho rodinu, brata zborového dozorcú s rodinou, presbyterov, funkcionárov a dobrovoľných spolupracovníkov, pre ktorých je Boží chrám duchovným domovom. Slovo dostali i hostia: predseda NSK Milan Belica, mestská poslankyňa Jarmila Kráľová, zastupujúca primátora Mareka Hattasa. S potešením sme si vypočuli aj pozdrav emeritného biskupa Júliusa Fila (počas spoločenskej časti popoludní), ktorý sedem mesiacov roku 2019 poslúžil v Nitre duchovnou službou, aj brata Jána Janča, ktorý v tom čase administroval náš cirkevný zbor. Za túto pomoc sme im nesmierne vďační. S vďačnosťou sa obraciame aj k bratovi Ondrejovi Prostredníkovi. Práve počas jeho pôsobenia v Nitre sa začala realizovať jeho myšlienka postaviť v Nitre prvý, moderný evanjelický a.v. kostol. Za predsedníctvo západného dištriktu inštalovaného farára pozdravila Renáta Vinczeová. Vystúpila i zástupkyňa zborovej dozorkyne CZ Dobroč Ivana Šutová, kde br. farár Boženík pôsobil počas predchádzajúcich 10 rokov. Prihovorili sa aj hostia z družobného CZ

Ivan Elko.

Sázava i prítomní z kresťanskej ekumény. Nitrianskeho sídelného biskupa Viliama Judáka zastupoval špirituál kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre Miroslav Hafera. Spoločenstvo pozdravil za Reformovanú kresťanskú cirkev nitriansky farár Tamás Ficzer. Záverečný príhovor patrilo novoinštalovanému bratovi farárovi Ivanovi Boženíkovi. Vyslovil poďakovanie cirkevným zborom Dobroč a Budiná. Príchod do Nitry a srdečné prijatie v tunajšom cirkevnom zbore označil ako jednu zo šťastných ciest, ktorú mu Pán Boh ponúkol a on sa rozhodol túto príležitosť využiť. Aj keď sa nám občas situácia zdá beznádejnou, Pán Boh nám nečakane ponúkne riešenie. Preto nikdy netreba prestať rátať s Božími cestami. K slávnostnej atmosfére prispeli piesňami domáci spevokol. Záverečné požehnanie prítomným udelil brat generálny biskup a inštaláciu sme ukončili hymnou Hrad prepevný je Pán Boh náš.

Za presbyterov a všetkých členov CZ ECAV Nitra želáme bratovi farárovi Ivanovi Boženíkovi veľa požehnaných rokov v službe, pomoc pri utvrdzovaní našej viery a v šírení Božieho slova.

Oľga Beresecká
presbyterka CZ Nitra

NOČ KOSTOLOV SA ZAČALA BOHOSLUŽBOU V ZOBORSKOM KLÁŠTORE

Žiaľ, žijeme v dobe, ktorú asi najnápadnejšie charakterizujú vysoké ploty a zamknuté vchodové brány mnohých obydľí. V časoch, keď je veľmi riskantné nezamykať na noc dvere kostolov. Cenné v týchto súvislostiach je, že vznikla myšlienka otvoriť kostoly aspoň počas jednej noci v roku. Táto dostala názov Noc kostolov. Svoju históriu začala písať v roku 2001 v Nemecku. Nápad sa v roku 2005 ujal i vo Viedni a následne v roku 2009 pomyslene prekročil rakúsko - české hranice. Nuž a v 2011-tom sa táto myšlienka dostala aj na Slovensko. Najprv sa do nej zapojili Trnavská a Nitrianska diecéza a kresťanské chrámy niektorých nekatolíckych cirkví na tomto území. Vlni sa pre túto ideu nadchli veriaci v 28 slovenských kresťanských kostoloch (z toho v 8 nitrianskych). V susednej Českej republike ich bolo 1 400. Povzbudivé je, že tento rok počet otvorených slovenských chrámov vzrástol na 35. Nitra opäť dominovala - s dvanástimi otvorenými kostolmi. Do Noci kostolov sa zapája v súčasnosti 9 krajín Európy.

Čím bol tento rok v Nitre výnimočný?

Jednoznačne ekumenickou pobožnosťou v kresťanskej histórii nasiaknutých ruinách Zoborského kláštora z 9. storočia (najstarší kláštor na Slovensku). Úžasná myšlienka, za ktorú treba poďakovať Jánovi Kratochvílovi z Občianskeho združenia Zoborský skrášľovací spolok a Tomášovi Pružincovi – rímskokatolíckemu teológovi, ktorý pôsobí ako pedagóg na UKF v Nitre a možno ho bezpochyby označiť za aktuálneho patróna ekumény v Nitre. Tiež mestu Nitra a Špecializovanej nemocnici sv. Svorada na Zobore. Tomáš Pružinec pripravil

Noc kostolov 2019 na ekumenickej pobožnosti otvoril primátor mesta Nitra Marek Hattas. Foto: Ján Huba

bezchybný duchovný program pobožnosti, na ktorej slúžili modlitbami, liturgiou a výkladom Slova Božieho kňazi 4 kresťanských cirkví pôsobiacich v Nitre. Za Rímskokatolícku cirkev bol liturgom Miroslav Hafera – špirituál Kňazského seminára sv. Gorazda, za Gréckokatolícku cirkev Martin Pavúk – misionár rehole Najsvätejšej Ježišovho srdca, kázňou Slova Božieho poslúžil emeritný biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Július Filo, liturgiou administrátor cirkevného zboru ev. a.v. cirkvi v Nitre Ján Jančo a tradične nadšený účastník ekumenických bohoslužieb v Nitre – farár Reformovanej kresťanskej cirkvi Tamáš Ficzer. Bohoslužbu oživil krásnym spevom zmiešaný spevácky zbor farnosti sv. Gorazda na Klokočine. Emeritný biskup evanjelickej cirkvi a.v. založil svoj kázňový príhovor na biblických veršoch proroka Izaiáša (30. kapitola, 29. verš, ktorý bol mottom vizuálneho štýlu tohtoročnej Noci kostolov a na 2. kapitole – 17. a 18. verši Listu Efezským). Začal slovami: „Dnes Nitra svätí sviatok jednoty kresťanov. Prišli sme sem, na toto úžasné

historické miesto, aby sme spolu uvažovali, pretože dúfame, že naše otvorené chrámy budú mnohými obyvateľmi Nitry navštívené.“

Moderátor bohoslužby Tomáš Pružinec obrazne - a tým pre prítomných veľmi zrozumiteľnou formou - vysvetlil význam jednotlivých častí bohoslužby. Napr. pri „Pokání“ povedal: „Je to okamih, zmena. Ako keď v prírode odhodím plastovú fľašu. Ale o chvíľu sa vrátim a zo zeme zdvihnem nielen tú mnou zahodenú, ale aj ostatné, ktoré nájdeme okolo – tak tento obrat – moja vnútorná zmena, sa volá pokánie.“

Krátkym príhovorom v úvodnej časti ekumenickej pobožnosti oficiálne otvoril v poradí deviatu Noc kostolov v Nitre primátor Marek Hattas. Prítomný bol i viceprimátor Daniel Balko a viacerí poslanci Mestského zastupiteľstva v Nitre. Veríme, že do budúceho – 10. ročníka Noci kostolov sa zapoja i ďalšie chrámy v Nitre, ako aj v okolitých obciach. Podporíme spoločne túto bohumilú myšlienku.

ARMÉNSKO - PRVÁ KREŠŤANSKÁ KRAJINA

S obdivom i úctou prichádzal som do krajiny, kde je päťdesiat kilometrov veľa, no päťdesiat rokov veľmi málo. Azda týmito slovami v skratke možno charakterizovať krajinu v juhovýchodnej Ázii, ležiacu v regióne južného Kaukazu.

Dejiny tohto vsutku starobylého a v minulosti rozsiahleho územia vychádzajú z Biblie, ktorá nám približuje začiatok života na zemi po štyridsaťdňovej potope, keď na hore Ararat pristála Noemova archa. Práve táto biblická hora je dodnes symbolom i súčasťou štátneho znaku Arménska, a to i napriek tomu, že sa v súčasnosti na jeho území nenachádza.

Oblasť dnešného Arménska bola osídlená už v 4. až 3. tisícročí pred Kristom, pričom Arménska ríša vzniká v 9. storočí pred Kristom. Vytvára sa tak rozsiahla a mocná ríša Urartu. Po jej rozpade sa začína prvý raz spomínať názov Armina, ktorým nazývali toto územie Peržania. Tieto informácie dostávame od našej milej sprievodkyne Maríny hneď na druhý deň po ubytovaní v hlavnom meste Arménska Jerevane. Počas jeho prehliadky sa dozvedáme zaujímavé informácie o šírení kresťanstva na území Arménska, ktoré začalo už v 4. storočí, pravdepodobne zo Sýrie prostredníctvom misijnej činnosti apoštolov Bartolomeja a Tadeáša.

Foto: Rastislav Vacho

Kláštor Khor Virap, za ním vrch Ararat.

Kresťanské komunity zanechávajú o svojej existencii overiteľné stopy z 2. storočia. Podľa historikov však hlavným pôvodcom pokresťančovania Arménov bol Gregor Osvietiteľ (arm. Grigor Lusaworič), ktorý neúnavne ohlasoval kresťanstvo, za čo bol trinásť rokov väznený v hlbokej studni nachádzajúcej sa neďaleko vtedajšieho hlavného mesta Artašat. Na tomto mieste dodnes stojí kláštor Khor Virap (hlboká studňa), ktorý sme nasledujúci deň navštívili a v jeho pozadí obdivovali vrch Ararat. Kráľ Tiridat III., ktorý uväznil Gregora, ochorel, no poslušol videnie svojej sestry, ktorá bola presvedčená, že práve Gregor ho môže vyliečiť.

Kráľ slúbil, že ak ho skutočne vylieči, nechá pokrstiť celé Arménsko a zničí všetky pohanské modly. Konverzia vládcu rozhodla o vydaní ediktu v r. 301, ktorým Arménsko oficiálne prijalo kresťanstvo ako svoje náboženstvo. Stalo sa tak teda ešte prijatím Milánskeho ediktu (r. 313). Gregor sa stal hlavným biskupom, neskôr nazývaným slovom katolikos, ktoré sa používa dodnes pre arménskeho biskupa.

Okolo roku 430 Arméni už mali zo sýrskych a gréckych predlôh preloženú celú Bibliu. Vznikli prvé liturgické modely pre arménsky obrad. K tomu prispela arménska abeceda, ktorú vytvoril mních, teológ, lingvista Mesrop Maštoc. Arménska cirkev, známa i pod názvom gregoriánska, je jednou zo štyroch monofyzických cirkví existujúcich vo svete (sýrska, koptská, etiópska a arménska). Najvyšším predstaviteľom arménskej cirkvi je patriarcha – katolikos, ktorého duchovným a administratívnym centrom je Ečmiadzin. V strede tohto mesta sme navštívili pozoruhodnú katedrálu, vybudovanú už v roku 303. V nej na nás dýchla skutočne stará kresťanská história, keďže je to najstarší kresťanský chrám na svete, ktorý slúži dodnes.

Počas prehliadky Jerevanu prichádzame do časti mesta, kde zďaleka vidieť modernú stavbu z betónu s prilahlými priestormi. Je to pamätník arménskej genocídy. Pred ním každý z nás dostáva do ruky biely karafiát. Mlčky stúpajúc po schodoch sa v

Foto: Rastislav Vacho

Kláštor Haghat zapísaný do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO.

duchu sám seba pýtam, čo sa tu stalo. Odpoveď dostávam po vstupe do expozície. Veľké Arménsko bolo v 17. st. rozdelené na časť východnú, ktorú získala Perzia a neskôr cárske Rusko a západnú časť, ktorá pripadla Turecku. A práve v západnej časti ovládanej Osmanmi boli Arméni obvinení z kolaborácie s Ruskom, ktoré v tom čase s Tureckom bojovalo. Na základe toho Turci počas rokov 1915-1918 vyvraždili až 1,5 milióna Arménov. Vražedný vzťah Turkov prehlbovali aj radikálne odlišnosti v náboženstve a rozdielna úroveň kultúrneho rozvoja. Zriadili koncentračné tábory, vymysleli pochody smrti, v jaskyniach v Sýrskej púšti vytvorili plynové komory. So zdesením som si prehladal fotky vyhľadaných mužov a žien i masové hroby zavraždených detí. Otrasy prehladkou a výkladom som sa zamýšľal: Či, podľa slov Márie, Boh zhliadol na ich poníženie a rozprášil tých, čo sa vyvyšovali zmýšľaním srdca? Akými dobrými vecami ich nasýtil ako príslušníkov prvého kresťanského štátu, keď sa akiste so žalmistom ponosovali: „Slzy sú mojim chlebom vo dne v noci, keď mi neprestajne hovoria: Kde je Tvoj Boh?“ (Ž 42,4). Spolu s ďalšími bratmi a sestrami som položil karafiát v centrálnej časti pamätníka, v ktorom sa každoročne 24. apríla v Deň pamiatky obetí genocídy Arménov schádzajú tisíce príslušníkov arménskeho národa, aby si tieto udalosti pripomenuli. S básňou a dojatím sme zaspievali práve na tomto mieste našu hymnickú pieseň „Kto za pravdu horí“.

Čo všetko musel ešte pretrpieť tento dnes malý národ (má 3,5 milióna obyvateľov) sme sa dozvedeli nasledujúci deň. Arménsko sa stalo členom ZSSR dva roky po vyhlásení sovietskej vlády. Prechádzali sme neďaleko hranice s Náhorným Karabachom, ktorý bol na príkaz Stalina pričlenený k Azerbajdžanu, hoci tam vtedy žilo až 95 percent Arménov. Vyvolalo to konflikt, ktorý sa vyostřil po rozpade ZSSR a dôsledkom ktorého sú aj dnes na tomto území opustené celé dediny a rozstrieľané domy. V roku 1988 postihlo Arménsko zemetrasenie, pri ktorom prišlo o život viac ako 50 tisíc ľudí a postihlo

Foto: Rastislav Vacho

Pamätník obetí genocídy Arménov - centrálna časť.

40 percent územia. Tu mi prišiel na rozum Jób, ktorý bol bezúhonný, úprimný a bohabojný, a predsa odrazu prišiel o všetko. Nepriatelia pobili sluhov, oheň spálil všetko živé, veľký víchor sa dovalil a dom padol na nevinné deti. Tento obraz som videl i nasledujúci deň, keď nás autobus viezol do vrchov, kde sa kedysi ťažila meď. Po rozpade ZSSR však všetko zastalo. Súčasný pohľad je obrazom mesačnej krajiny. Budovy sa rozpadajú, na strechách rastú stromy, z technologických zariadení ostali iba kopy šrotu. Aj taká je tvár súčasného Arménska. Zatvorené fabriky, vysoká nezamestnanosť. Až polovica Arménov žije pod hranicou chudoby. Múzeum pod holým nebom. Tak možno nazvať stredoveké kláštory vo vrchoch Arménska, z ktorých niekoľko sme i my navštívili. Typická arménska architektúra, výborná akustika, ako napríklad v kláštorech Haghpat a Sanahin z 10 st.. Dodnes sú tu zachované tri chrámy, budova akadémie, knihovna a zvonica. Aj to svedčí o kultúrnej vyspelosti a kresťanskej viere arménskeho národa. Stačí privrieť oči, predstaviť si znenie arménskych chorálov a v architektonických skvostoch cítiť vôňu kadidla, či starých kníh.

A čo Arménsko dnes? Arménska republika vznikla v r. 1991 ako demokratický a pluralitný štát po rozpade Sovietskeho zväzu. Až 90 percent obyvateľov sa hlási ku kresťanskej viere. Nadvávajú a obnovujú komunizmom pretrhnuté tradície a

budujú nové zbory i chrámy. Napriek pohnutým dejinám a nefahkej súčasnosti na každom kroku možno stretnúť optimistických, empatických a priateľských ľudí s úsmevom na tvári. Aj ja som oprášil svoju ruštinu a pri rozhovoroch s viacerými z nich som cítil veľkú pokoru, skromnosť, no ešte väčšiu nádej v lepší život, ako bol ten doposiaľ.

Kde berú tí ľudia taký optimizmus a dôveru v lepšiu budúcnosť? Pýtal som sa aj posledný večer vo veľmi príjemnom prostredí spievajúcej fontány v centre Jerevanu, obklopený ľuďmi, ktorých som si zamiloval. Pred očami som mal najprv veľkú Arménsku ríšu, potom tú obrovskú genocídu, zemetrasenie, nefahké sociálne podmienky, ale i biblický Ararat a plávajúci koráb.

Plávajúci koráb je každý deň pred našimi očami. Môže to byť plávajúci koráb nášho života, našej rodiny, našej cirkvi či verejného spoločenstva. Za čias Noema vody vládli 150 dní. Za nášho života môžu vládnuť iba toľko dní a rokov, koľko nám daruje náš Stvoriteľ. On myslí na nás i na synov a dcéry arménskeho národa. On myslí aj na všetko živé okolo nás. „Dokiaľ však zem trvať bude, sejba ani žatva, chlad ani horúcosť, leto ani zima, deň ani noc nikdy neprestanú“ (1M 8,22). To dáva nádej Arméncom a núti i nás všetkých k znovuzrodeniu.

Rastislav Vacho
presbyter CZ Nitra

Bola jedna z tých vzácnych nediel, keď som mohla prísť do Nitry a s mamičkou som mohla ísť do kostola. Sama sa tam už nedostane, lebo roky a telesná slabosť ju v tom obmedzujú. Tiež mala nedávno úraz a dostať sa do zabehaných koľají v bežnom živote je pre ňu oveľa ťažšie.

Po troch mesiacoch v nemocnici a rôznych zariadeniach je opäť doma. Pre mňa by bolo najjednoduchšie zobrať ju k nám domov, kde by som jej mohla poskytnúť celodennú starostlivosť. Túto myšlienku však okamžite zamietla. Za tie roky, čo tu býva, zapustila také hlboké korene, že „presadiť“ ju do nového prostredia sa zdá nemožné. Tak sme sa s mojimi sestrami, ktoré tiež nebývajú v Nitre, pri nej pár týždňov sriedali. Ale tiež sme limitované našim zamestnaním, zdravotným stavom a rodinami. Preto nastal čas ustarostenosti. Ako ďalej?

Už pár rokov je mamička klientkou diakonickej služby v Nitre. Nepotrebovala každodennú pomoc. Jej „chlapci“ (Milanko Slezák a Peťko Globan) prišli vždy, keď niečo potrebovala. Odviezli ju k lekárovi, urobili nákup, vybehli na poštu, opravili drobné poruchy v domácnosti, pomohli s drobnosťami, ktoré sa pre ňu stali zložitými. Ale teraz je už situácia iná. Potrebuje každodennú pomoc. Aj keď chce byť samostatná, na veľa vecí jej už sily nestačia. K tomu, čo jej chlapci pomáhali doteraz, sú potrebné každodenné ranné a večerné návštevy a donáš-

ka obedov. Pribudla tiež Zuzka Šuraniová, ktorá jej pomáha pri osobnej hygiene. Som rada, že aj ju mamička prijala ako ďalšieho člena rodiny.

Jeden z nedelňých kázňových textov bol o ustarostenosti. Oslovil ma, lebo sa ma bytostne dotýkal. V týchto súvislostiach mi znel ako napomenutie a zaslúbenie súčasne. Nemusím byť ustarostená o zajtrajší deň, lebo viem, že Pán Boh vie, čo potrebujeme. Máme hľadať Jeho kráľovstvo a všetko ostatné nám bude pridané.

Som vďačná Pánu Bohu za Nitriansky zbor. Za obetavých pracovníkov diakonie, za to, že tu mamička našla nie len kostol kam môže chodiť, ale našla tu aj bratov a sestry – celú rodinu, s otvoreným srdcom a náručou. Rodinu, ktorá chce a vie pomôcť v telesných aj duchovných potrebách.

Oľga Lackovičová
dcéra Gizky Rožkovej

V živote človeka vznikajú situácie, keď sa aj bežný život stáva nevládnuteľným a treba hľadať pomoc. Takýto stav vznikol v našej rodine v máji t.r., keď sa otcovi (86 r.) náhle zhoršil zdravotný stav tak, že zostal pripútaný na lôžku. V nemocnici počas pobytu síce vyliečili silnú infekciu, ale otec sa už na nohy nepostavil. Naša rodina sa tak ocitla pred úlohou zabezpečiť starostlivosť o neho. Z viacerých strán sme dostali odporúčenie obrátiť sa na Evanjelickú zborovú diakoniu Nitra, ktorá starostlivosť zabezpečuje. Už pri prvom kontakte s diakoniou nás prekvapila neuveriteľná ochota, s ktorou sa v praxi nie vždy stretávame. Druhým pozitívom (ešte väčším) bolo spoznanie pána Ing. Milana Slezáka - riaditeľa diakonie, ktorý po krátkej úvodnej návšteve začal k nám chodiť pravidelne a stal sa súčasťou nášho života. Naše obavy, ako sa vyvinie vzťah s novou osobou v domácnosti, boli úplne neopodstatnené. Pán Slezák nás od začiatku presvedčil svojou vysokou odbornosťou, s akou opateru vykonával. Odbornosť dopĺňa svojou presnosťou, ochotou, úsmevom a vtipom, čím celú ťažkú situáciu veľmi zmierňuje. O otca sa stará ohľaduplne, prívetivo a zároveň mimoriadne zručne a šikovne. Určite nie je jednoduché dvíhať ležiaceho človeka a zabezpečiť jeho kompletnú hygienu a pohodu v daných hraniciach. Dokáže ho osprchovať, dokonca občas aj dostať von na vozíku z bytu na prvom poschodí bez výťahu. Pán Slezák nám dokázal, že neexistujú bezvýchodiskové situácie, ako sme si predtým mysleli. To vďaka jeho osobe,

jeho neskutočnému charakteru, pozitívnemu mysleniu a pracovitosti. Rovnaká pocta patrí tiež pánovi Petrovi Globanovi, ktorý zodpovedne zastúpi, keď je to potrebné. Chceme sa v mene celej rodiny úprimne poďakovať Evanjelickej zborovej diakonii, ktorá nám v ťažkej situácii veľmi pomohla tým, že k nám posla takýchto skvelých ľudí.

Jaroslav a Ivica
syn a dcéra Aurela Slamečku

OZ PAVLA VALÁŠKA, PENZIÓN

Tešíme sa z toho, že na účet Občianskeho združenia Pavla Valáška vďaka vám, ktorí ste asignovali časť svojej dane, prišla tento rok historicky najvyššia suma – 12 388 eur. Vlní to bolo 12 218 eur, v roku 2016 sme získali a v r. 2015 to bolo 9 360 eur. Ďakujeme všetkým poukazujúcim; či už členom nášho cirkevného zboru, našim priateľom a priaznivcom a tiež tým, ktorí sa snažili motivovať a získať poukazujúcich vo svojom pracovnom či susedskom prostredí. Tieto financie sú veľmi dôležité pre podporu činnosti našej Evanjelickej zborovej diakonie – opatrovateľskej služby. Z časti týchto prostriedkov sú hradené aj iné aktivity nášho zboru – práca s mládežou, stretnutia seniorov a ďalšie.

Každý cent dostáva zmysel v službe! Ďakujeme vám.

Ivan Boženík a Ján Huba za Výbor OZ Pavla Valáška

Situácia so stavbou penziónu

Milí členovia cirkevného zboru. Dostávame otázky ohľadom stavu s prípravou stavby nášho penziónu pre seniorov. V súlade s rozhodnutiami zborových konventov sme 30. mája podali žiadosť o eurofondy z operačného programu IROP. Bola to nesmierne náročná agenda, osobitne vzhľadom na to, že to bolo v období administrovania nášho zboru. V októbri sme boli hodnotiacim orgánom požiadaní o doplnenie niektorých údajov do žiadosti, čo sme urobili. Momentálne je naša žiadosť posudzovaná a čakáme na stanovisko príslušného orgánu. Uchádzame sa o maximálnu sumu, ktorá bola v rámci Nitry alokovaná – 1,8 mil. eur. Táto suma a naše financie, ktoré máme na účte, však nebudú postačovať na stavbu. Musíme hľadať ďalšie zdroje finančných prostriedkov. Požiadali sme o stretnutie s predstaviteľmi všetkých úrovní našej cirkvi – generálna cirkev, dištrikt, seniorát a celoslovenská diakonia, kde budeme hľadať možnosti ďalších zdrojov financií na stavbu. Prosíme vás, myslíte vo svojich modlitbách na toto naše pripravované dielo, tak prepotrebné pre mnohých našich seniorov.

Predsedníctvo CZ

PRÍCHOD

Mladý pán farár prišiel do nového prostredia, všetci pri jeho slovách tíško v laviciach sa na neho sústredia. Pán farár je nadšený z vrúcneho prijatia, slzy mu z očí po tvári vidieť stekať od dojatia. Keď to ľudia v kostole zočili hneď mu niektorí z nich vreckovky do kabáta zobrať skočili. Pán farár je im za starostlivosť vďačný a verí, že život v Nitre bude senzačný.

Od: ROOT (Róbert Ottot)

Pozývame vás na www.ecavn.sk - špeciálne upozorňujeme na: **Aktuality.**

<ul style="list-style-type: none"> O nás Pozývame ECAV Nitra v médiách Služby Božie Kázne a videá Služby Božie Zborový život História zboru 		<ul style="list-style-type: none"> Aktuality Časopis Otvorená náruč Evanj. zborová diakonia Obč. združenie P. Valáška Spevokol Mládež Foto a videogaléria
--	---	---

SPOMIENKA NA ROK 2019

Noc kostolov 2019.

Letný tábor - mládež.

Rozlúčka s emeritným biskupom J.Filom.

Služby Božie - požehnanie detí.

Inštalácia zborového farára Ivana Boženíka.

Podakovanie za úrody zeme.

Stretnutie rodín v Leviciach.

Stretnutie presbyterov DNS - Tešedíkovo.

POZÝVAME

Služby Božie s detskou besiedkou a piesňami mládeže

V 2. adventnú nedeľu 8. dec., budú Služby Božie, aj s detskou kázňou a mládežníckymi piesňami. Každý návštevník dostane letáčik s textami piesní a liturgickým poriadkom. Po Službách Božích pozývame na kávu a spoločné občerstvenie, pre mládež bude pripravený spoločný obed.

Pozývame na adventný a novoročný koncert

Dňa **15. decembra o 17.00** sa uskutoční koncert v podaní profesionálnych hudobníkov z Nitry. Marek Štrbák – organ, Mária Viktória Sokolová – spev, Mária Bereczová - flauta, pikola; nám priblížia diela týchto skladateľov: J.S. Bach, M. Reger, J. Borstelmann, J. Rutter, A. Vivaldi, G. F. Handel, C. Franck, A. Adam, K. Jenkins. Vstup je voľný. Po koncerte si vás dovoľujeme pozvať na medovníček a punč. Po celý tento deň bude vo vestibule kostola kresťanské kníhkupectvo Kruh z Levíc ponúkať široký sortiment literatúry, CD a ozdobných predmetov.

Dňa **5. januára o 15.00** sa v našom kostole bude konať benefičný koncert. Výťažok z dobrovoľného vstupného bude určený na podporu našej Evanjelickej zborovej diakonie Nitra, ktorá poskytuje opatrovateľské služby klientom v domácnosti. Srdečne vás pozývame rozlúčiť sa s významným rokom a ďakujeme za vám za celoročnú podporu zmysluplného diakonického diela! Orgánový koncert odohrá Ján Hegeduš. Organovú hru študoval na Konzervatóriu Jána Levoslava Bellu v Banskej Bystrici pod pedagogickým vedením Mgr. art. Petra Sochuláka, ktorú ukončil absolútoriom v roku 2019. Zúčastnil sa na majstrovských organových kurzoch pod vedením R. Oстера a O. Latryho. V súťaži študentov Konzervatórií SR v hre na organe sa v roku 2018 umiestnil na 3. mieste. V súčasnosti je v odbore Hra na organe poslucháčom 1. ročníka Bc. štúdia na HTF VŠMU v Bratislave u prof. Jána Vladimíra Michalka, ArtD.

Vianočné stretnutie mládeže

V piatok 13. dec. o 17.00 hod., bude vianočné stretnutie mládeže. Kto malý, zabalený darček prinesie, ten si bude môcť malý darček tiež zobrať a počuť k tomu ešte i pekné pranie, určené práve jemu.

Predvianočná blšia burza

V sobotu 14. dec. od 9.00 do 12.00. Ak máte veci, ktoré nenosíte, alebo nepotrebujete. Príďte ich predať alebo darovať. DAJME VECIAM DRUHÚ ŠANCU. Na burzu môžeš priniesť šatstvo, dekorácie, hračky, rôzne spotrebiče, športové potreby, knihy...)

Adventné popoludnie pre deti

V sobotu 14. dec. o 14.00 hod., bude Adventné popoludnie pre deti. Svojimi výtvormi chceme vyzdobiť kostol, spievať, tešiť sa a zažiť pekné spoločné chvíle. Pozývame deti, rodičov, mládež, starých rodičov.

Vianočný stromček a generálka programu detí

Pozývame členov zboru bez rozdielu veku v nedeľu 22. dec. o 15.00 hod., aby sme spoločne ozdobili vianočný stromček v kostole a pripravili balíčky pre deti. Rodičom zároveň pripomíname, že generálna skúška štedrovečerného programu detí bude v pondelok 23. dec., o 10.00 hod. Bude trvať asi dve hodiny.

Služby Božie a Večera Pánova v advente a vo vianočné dni

- 1. dec. 1. adventná nedeľa – Sl. Božie o 10.00., hod, po nich Večera Pánova
- 8. dec. 2. adventná nedeľa – Sl. Božie o 10.00., hod, detské a mládežnícke „Mikulášske“ Služby Božie
- 15. dec. 3. adventná nedeľa – Sl. Božie o 10.00., hod, 15.00 adventný koncert
- 22. dec. 4. adventná nedeľa - Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- Štedrý večer - Sl. Božie o 15.00 hod., s programom detskej besiedky a detí a hlavné Sl. Božie o 17.00 hod
- 25. dec., 1. sviatok vianočný, Televízne Sl. Božie o 10.00 hod., priamy prenos RTVS
- 26. dec., 2. sviatok vianočný, Služby Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- 31. dec. 2017, Starý rok, Služby Božie budú o 17.00 hod.
- 1. jan. 2020, Nový rok, Služby Božie o 10.00 hod.
- 5. jan., Nedeľa po Novom roku, Služby Božie o 10.00 hod, 15.00 organový koncert
- 6. jan., Zjavenie Krista Pána mudrcom, Služby Božie o 10.00 hod

Zborový rodinný Silvestrovský večer

Niekedy je ťažko silvestrovať s malými deťmi. Ak ešte nevieš, ako to urobiť posledný deň tohto roku, POZÝVAME Ťa na Zborový rodinný Silvestrovský večer. Budeme spoločne súťažiť, spievať, hrať sa... Začíname o 18:30 hneď po Bohoslužbách. Každá rodinka nech prinesie malé občerstvenie.

AKTUALITY

Spomíname

V nedeľu 10. novembra sme si na Službách Božích pripomenuli 5. výročie úmrtia dirigentky Nitrianskeho evanjelického spevokolu a členky zborového presbyterstva - **Katiny Kühnovej**.

Ďakujeme Pánu Bohu za jej tvorivý život a spomínajúcej rodine vyprosujeme Božiu milosť.

Výučba náboženstva

Koncom augusta br. farár kontaktoval väčšinu škôl, kde sa náboženstvo v minulosti vyučovalo. V školskom roku 2019/2020 sa ustálilo vyučovanie náboženstva na týchto školách:

Pondelok 14:00 ZŠ Benkova – anglická učebňa U1

Utorok 14:00 ZŠ Zobor – trieda vedľa družiny štvrtákov

Štvrtok 14:00 ZŠ Topoľová – prvá trieda vľavo

Piatok 7:10 Gymnázium Párovská – trieda 314

Na prelome mesiacov apríl/máj si budete vyberať či prihlásite dieťa na náboženstvo alebo na etiku. Pokúsime sa dohodnúť so školami, aby špecifikovali ev. náboženstvo. Hoci má dieťa právo na náboženskú výchovu na škole, riaditeľ má právomoc otvoriť vyučovanie alebo krúžok keď sa nazbiera aspoň 12 detí. Prosíme rodičov, aby sa pýtali na možnosť vyučovania náboženstva v ich škole v riaditeľni. Iba ak je záujem rodičov, iba vtedy je možná dohoda so školou.

Oferu či Cirkevný príspevok vybavíte aj cez QR kód

Všetky financie, ktorými podporujete cirkevný zbor, používame na chod cirkevného zboru. Ako právnická osoba musí Cirkevný zbor zabezpečiť mnohé iné povinnosti, nie len elektrinu, plyn, vodu či kúrenie. Ďakujeme Pána Bohu za Jeho starostlivosť. Ak chce niekto hovoriť o zázrakoch, neraz môžeme v cirkvi hovoriť o tom, ako práve cirkevné zbory fungujú na Božích zázrakoch. Vďaka za ochotných darcov a vďaka tým, ktorí si plnia svoje povinnosti.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Adventné modlitebné večery

Utorok, 17.00 hod.

Adventné večierne

Štvrtok, 17.00 hod.

Stred týždňové Služby Božie

Štvrtok, 17.00 hod.

(Až do pôstneho obdobia)

Detská besiedka

Každú nedeľu počas Služieb Božích

Stretnutie rodín

Posledná nedeľa v mesiaci, podľa dohovoru, 15.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Tretí pondelok v mesiaci, 18.00 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

fb skupina: UNITKA

Vysokoškolská mládež ECAV Nitra

Stretnutie mladých mamičiek

Raz mesačne podľa dohody

Klubík

Štvrtok, 9.30

Biblická hodina

Štvrtok, 15.45

Príprava na confirmáciu

Spoločne oba ročníky piatok, 15.15 hod.

Dorast

Piatok, 16.30 hod.

Mládež

Piatok 18.00 hod.

od roku 2020 - Sobota 18.00 hod.

fb skupina: mládež ECAV Nitra

Zaopatrenie Večera Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Boženíka, 0918 / 828 150

MATRIKY, 2019

Pokrstení

Lebo vierou ste všetci synovia Boží v Kristovi Ježišovi.

Veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli.

Nie je ani Žid ani Grék, nie je ani otrok ani slobodný, nie je ani muž, ani žena, lebo všetci jedno ste v Kristovi Ježišovi.

Galatským 3:26 -28

Viktória Tomková, Timotej Gábor, Adele Švecová, Timotej Vajda, Ella Kikelová, Laura Nováková, Peter Rajčini, Daniel Chebeň, Soffie Louise Johnson, Alica Holková, Michal Majerčák, Viktória Jenisová, Nataniel Vranský, Juraj Koubek, Otakar Majerčík, Tomáš Turčan, Amália Bojdová, Sebastián Sabo

Zosnulí

A nikto nevstúpil do neba, len Ten, kto zostúpil z neba, Syn človeka.

A ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený aj Syn človeka, aby každý veriaci mal v ňom večný život.

Ján 3:13-15

Branikovič Michal 46, Mgr. Fibigová Zdenka 51, MUDr. Dušan Gajdošík 91, Mgr. Ľudmila Pavlechová 90, Viliam Gálik 82, Mgr. Darina Bačinská 73, Katarína Kmeťová 80, Jozef Šimonides 95, Anna Dobríková 70, prof. Ing. Ľubomír Kováč DrSc. 76, Ing. Vladimír Soviš 64, doc. PhDr. Edita Rohalová CSc. 78, Ivan Horemuž 79, Vladimír Fuska 66, Ľudmila Janošová 85, doc. RNDr. Daniel Palumbíny CSc. 81, Ing. Ivan Meško 71, Milan Halák 83

Sobášení

Ovocie spravodlivosti rozsieva sa v pokoji tým, čo tvoria pokoj.

Jakub 3, 18

Maroš Kumi a Petra Kováčiková
 Oliver Novák a Kristína Domaníková
 Samuel Bányi a Zuzana Čapčíková
 Tomáš Berecz a Mária Pindešová
 Marcel Helma a Andrea Piťová
 Jakub Bernát a Miriama Pecháčová
 Dušan Ficek a Soňa Pánisová

10 BOŽÍCH PRIKÁZANÍ

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Prvé prikázanie

„Ja som Hospodin, tvoj Boh; nebudeš mať iných bohov popri mne!“

To znamená, len mňa samého budeš mať za svojho Boha. Čo je tým povedané a ako tomu rozumieť? Čo znamená mať Boha, čiže čo je Boh? Odpoveď. Boh je Ten, od ktorého si sľubuješ všetko dobré a ku ktorému sa utiekaš v každej potrebe. Takže mať Boha nie je nič iné, ako Jemu z celého srdca veriť a dôverovať, ako som to už neraz povedal, že sama dôvera a viera robí aj Boha aj modlu. Keď je viera a dôvera pravá, aj tvoj Boh je pravý. Keď je dôvera falošná a nepravá, aj boh je lživý a nepravý. Lebo to dvoje, viera a Boh, patrí spolu. Ku čomu teda ľneš srdcom a dôverou, to je bezpochyby tvoj Boh.

Preto zmyslom tohto prikázania je, že požaduje pravú vieru a dôveru srdca, ktorá sa neuchyluje od jediného pravého Boha, ale sa len Jeho pridíža. Tým chce povedať: „Hľad, aby si Mňa jediného mal za svojho Boha a nehľadal iného; to je: čokoľvek ti chybuje, očakávaj odo mňa a u mňa hľadaj, a kdekoľvek by ťa stihlo nešťastie a bol by si v núdzi, aby si sa ku mne utiekal a na mňa poliehal. Ja, ja, chcem ti dať dostatok a ti pomáhať v akomkoľvek nebezpečenstve. Len sa vo svojom srdci na nikoho iného nespoliehaj ani v nikom nespočiň.“

Toto musím trochu jasnejšie vysvetliť, aby si na príkladoch z každodenného života pochopil a spoznal, že sa deje pravý opak. Mnohý si myslí, že už má Boha a všetko, keď má peniaze a majetok; na toto sa spolieha a týmto sa chváli s takou istotou a bezpečnosťou, že na nikoho iného nedbá. Ajhľa, aj tento má boha, ktorý sa volá mamona, to je peniaze a majetok. Na ňom ľpí celým svojím srdcom. Toto je najvšeobecnejšia modla na zemi. Kto má peniaze a majetok, cíti sa zabezpečeným, je veselý a bezstarostný, ako keby sedel prostred raja. A zas, kto ich nemá, pochybuje a je malomyselný, akoby nevedel o nijakom Bohu. Veru, málo sa nájde takých, ktorí by boli dobrej mysle a nesmútili by a sa nežalovali, keď nemajú mamonu. Mamona hrdúsi a sputnáva prirodzenosť až po hrob.